

Нешто ми цури одозгоре – жали се ових дана комшија који живи на спрату испод председника Вучића, када примети уобичајену појаву у српским солитерима: да вам нешто цури одозгоре, ал' немате појма шта?

- И нама нешто цури одозгоре – јави се онда бирачко тело Српске напредне странке, које такође има константан колективни утисак да им нешто цури одозгоре, из правца оног одозгоре, такорећи председника, а та појава је нарочито уочена од кад је војвода Шешељ изашао из Хага.

Мистерија је напослетку откривена, сасвим случајно.

- Цури ми вода на уста... – рекао је, наиме, председник Вучић најближим сарадницима пре неки дан док је гледао војводу Шешеља како изводи сплет радикалско-четничких игара у Скупштини Србије, али без њега у првој постави, пошто је председник Вучић

оправдано спречен да буде пуноправни члан Српске радикалне странке, која му најбоље стоји, јербо је тренутно на одговорној функцији гаранта мира и стабилности у региону. Та функција му, наиме, никако не стоји, ал' тако се наместило.

- Где баш мене нађоше да будем гарант мира и стабилности у региону! - има обичај да помисли председник Вучић, бивши помоћник гаранта немира и нестабилности у региону, док замишља себе како заједно са војводом Шешељем протерује Хрвате из Београда. Међутим, господин случај је удесио да док Шешељ протерује Хрвате из Београда, председник Вучић мора да прима Хрвате у Београду, што је му је у већем делу каријере била најгора ноћна мора.

- Будим се ноћу и сањам како примам Хрвате! - говорио је најближим сарадницима из Централне отаџбинске управе СРС који су га згрожено тешили. Тако да је ових дана почела да му цури вода на уста, јер је војвода Шешељ свесно почео да му прави зазубице и да протерује Хрвате које Вучић мора да прима.

И тако је покренута иницијатива да Београд добије 54 фонтане, јер на толика количину воде која председнику цури на уста од кад се Шешељ вратио из Хага – мора негде да се каналише.

- А где ће друго него у 54 фонтане!? Кад вам војвода Шешељ прави зазубице од којих вам цури вода на уста, најбоље да правите фонтане. Много фонтана! – сетио се председник Вучић како да каналише старог радикала у себи.

Елем, тек што је осуђен на десет година затвора због протеривања Хрвата из Хртковаца, војвода Шешељ је успео да из Београда протера целу хрватску високу делегацију, којих је било више него Хрвата у Хртковцима, зато што је претходно израчунао да је у Хагу већ одлежао две године више од добијених десет, па има кредит да направи још једно ситније протеривање - такозвано протеривање.

Још када се после 12 година враћао у Србију из Хага, док се мотао по фри шопу амстердамског аеродрома и гледао силни свет који је куцао нешто у огромне екране мобилних телефона, војвода је имао утисак да га је малко прегазило време.

"Твитер, Фејсбук, овај свет је у мом одсуству тотално пролупао" - рекао је човек који је у Србији последњи пут био пре настанка Фејсбука и Твитера.

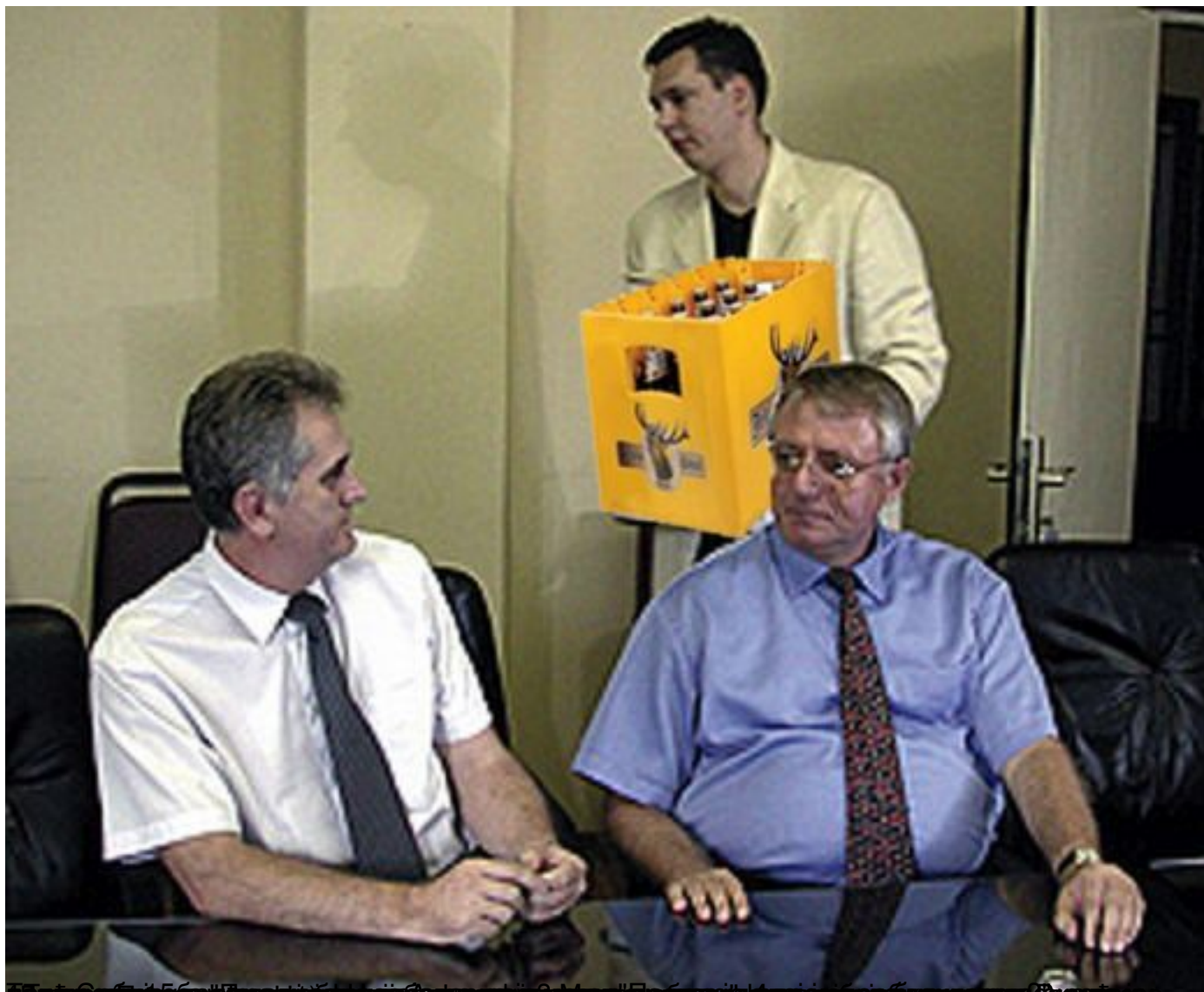
Шешељ је почео каријеру почетком деведесетих у Минимаксовизији, када је код њега је примећен тај истанчани смисао за прављење скандала у реалном времену.

У тој емисији изрекао је и чувену реченицу која га је надалеко прославила: - Сад Хрвате кољемо кашиком за ципеле. И то зарђалом. И онда се никада аутопсијом не може утврдити од чега је жртва подлегла, да ли од последица клања или тетануса – рекао је дословно Шешељ у тој Минимаксовизији 1991. године, када се, додуше, сматрало да су Срби јели златним кашикама и виљушкама док су остали европски народи кркали прстима, ко сељаци.

Испоставило да је пут од златних виљушака до зарђалих кашика за ципеле био кратак, али убитачан.

Баш у то време, један млади студент права, који у том моменту није ни био свестан да је најбољи студент права у историји Правног факултета, слушао је ту причу о тајном српском оружју - зарђалој кашики за ципеле - и коначно нашао смисао свог живота.

- Па где је овај човек био до сада!? Мудро збори! - рекао је млади студент права и учланио се у Српску радикалну странку, где му је целих 15 година цурела вода на уста кад год седне за сто и види кашику. А посебно кад види Хрвате у близини кашике. Сличан процес се дешавао и када је облачио ципеле.

Њега је држао за руку и покушао да га убеди да се преда. Дража Петровић је одбио и наставио да се бори. Он је био један од најбољих војних команданата у Српској војсци. Дража Петровић је био један од најбољих војних команданата у Српској војсци. Дража Петровић је био један од најбољих војних команданата у Српској војсци.